TYGODNIK KOŚCIELNY

PARAFJI ŚW. TRÓJCY

Wychodzi na każdą niedzielę.
Opłata 10 groszy za egzemplarz do puszki roznosiciela. —
Za zezwoleniem Władzy Duchownej.

Redakcja i Administracja:
Kancelarja przy Kościele św. Trójcy.
Telefon nr. 1075.
Redakcja:
Ks. prob. Mieczysław Skonieczny
w Bydgoszczy.

Rocznik IV | Bydgoszcz, dnia 17 września 1933 | Numer 38

S. O. S.
Nasz Tygodnik Kościelny w niebezpieczeństwie!

Dalsze wydawanie Tygodnika Kościelnego jest poważnie zagrożone z powodu zbyt małej liczby abonentów.

Na każdym numerze dokładamy 13 złotych.

Tak dalej być nie może!

Dotychczasowe nasze upominania z ambony i w Tygodniku Kościelnym nie odniosły pożądanego skutku. (Patrz art.: Dobra prasa. Tyg. Kośc. nr. 36).

Wobec tego jeszcze raz odzywamy się do Was, drodzy Parafjanie, w sprawie Tygodnika Kościelnego. Nie potrzebujemy tłómaczyć, że w interesie naszych parafjan leży, by Tygodnik Kościelny nadal wychodził.

W ręce parafjan zatem składamy dalszy byt Tygodnika Kościelnego.

Niechaj więc każdy abonent pozyska conajmniej jednego nowego abonenta a nasz Tygodnik Kościelny będzie uratowany!

Ks. Proboszcz.

Dobry skarbiec.

Pan Jezus wskrzesza młodzieńca z Naim i oddaje go uradowanej matce. Oto treść dzisiejszej Ewangelji św. Uczy nas ona, jak niekończenie dobry jest Boski Zbawiciel.

Kto się zbliża do Pana Jezusa, Jemu jest oddany i Jemu służy, ten może być pewny, że znajduje się pod wpływem Boskiego Zbawiciela. A jakież skutki wywiera ten wpływ? Błogosławione

Jego bowiem wpływ czyni każdego lepszym i szlachetniejszym i wszystkich zbliża do Boga. To jest właśnie palec Boży ujawniający się w Jego dziele. Zatem radujmy się, że przez wiarę św. jesteśmy oddani Boskiemu Zbawicielowi i że z Najświętszego Boskiego Serca Jezusowego przenika do duszy naszej dobry, błogosławiony wpływ.

Pan Jezus sam powiada trafnie przy innej sposobności: **„Dobry człowiek z dobrego skarbca wydobywa rzeczy dobre, a człowiek zły ze złego skarbca złe rzeczy wydaje".**

Co to jest „dobry skarbiec?" „Dobry Skarbiec" — to zapas dobra nagromadzonego w duszy naszej. Jak w ulu mjód się zbiera z mnóstwa kwiatów, tak „dobry skarbiec" powinien się gromadzić w naszych duszach. A nie jest to nic innego, jeno dobra wola, w małych i wielkich sprawach, w sprawach doczesnych i sprawach nadprzyrodzonych.

A czem jest „zły skarbiec?" Jestto usposobienie ducha zaćmione, zatrute, wypaczone! Smutny to skarb zaiste!

Jak mamy postępować w życiu naszem? Otóż nigdy nie gromadźmy w sercach naszych „złego skarbca", bo przez niego zatrulibyśmy życie sobie i bliźnim.

Zbierajmy pilnie skarbiec dobry, jak poszczoły skrzętnie gromadzą miód do ula. Gromadźmy więc „dobry skarbiec" przez częstą spowiedź, przez codzienną Komunję św., przez udział w Godzinie Świętej, przez nabożeństwo do Najśw. Serca Jezusowego w pierwsze piątki, przez nabożeństwo do Najświętszej Marji Panny, przez dobre uczynki i życie cnotliwe. W ten sposób zbogacimy w duszy naszej obfity „dobry skarbiec", który nam da kiedyś zbawienie wiekuiste.

Ks. Sk.

Służba Boża.

Niedziela piętnasta po Zesł. Ducha Św.

W dzisiejszej Mszy św. jakby umyślnie jest przeprowadzona przez wszystkie czytania myśl przechodnia i naczelna mianowicie: **duchowe wskrzeszenie do życia.** Wskrzeszenie młodzieńca to nietylko raz cud uczyniony przez Chrystusa Pana w Naim, lecz codzienne, rzeczywiste, choć dla oczu naszych niedostrzegalne zjawisko; — to są powstania grzechu do lepszego życia, słowem nawrócenia wewnętrzne, o których także nazewnątrz wiemy, bo **„z owoców ich poznacie ich"**, po naukach poznacie ich, czem są i jaką wartość mają. Młodzieniec umarły przedstawia ludzkość śpiącą snem grzechowym, umarłą na duszy. Matka płacząca nad martwem dzieckiem, to Kościół św., który zawsze w jakikolwiek sposób pragnie nas ze snu duszy obudzić i śmierci duchowej i wskrzesić. Pan Jezus zaś jest tym, który wskrzesza, który daje duszom życie nadprzyrodzone. On zwykle na prośby swego Kościoła się lituje nad nieszczęśliwemi dziećmi.

Wzbudzeni doż ycia, powinniśmy to życie łaski zachować i okazywać nazewnątrz, na czem to życie łaski polega, o tem mówi św. Paweł apostoł w dzisiejszej lekcji.

Ks. Ta. Bor.

Pamiętajcie o naszych wyścigach motocyklowych!

J. E. Ks. Arcybiskup Teodorowicz Lwów.

Chrystus w walce o swe królestwo.

Bojowanie o Królestwo Boże na ziemi jest nakazem samego Chrystusa. On sam w życiu swem przykład ze Siebie daje, jak walczyć i bojować potrzeba i należy.

Zupełnie fałszywie osądzają Ewangelję ci, którzy się w niej dopatrują jakiegoś lirycznego sentymentalizmu, ale zapoznają jej charakter także i ci, którzy zupełnie słusznie podnosząc w Zbawicielu Jego nieskończoną miłość, przeoczają jednak, że w ludzkim charakterze Syna Bożego miłość kojarzy się wszędzie z wielką mocą i siłą.

Cichym się zwie Chrystus, a cichość swą za wzór innym stawia: „Uczcie się ode mnie, żem jest cichy“ (Mat. 11, 29), a jednak na oblicze Jego występuje święty gniew i wówczas porwie nawet powrózki w rękę i pocznie wypędzać kupczące ze świątyni.

Nawet pośród swoich i wobec swoich najbliższych miłość Jego jest naprzemian dotkliwa i rzewna, tak iż zwie ucznie swoje synaczkami swymi, braćmi i siostrami swemi, ale jest naprzemian Jego serce tak twarde i surowe, że do wybranego ucznia zawoła: „Idź precz ode mnie, szatanie, jesteś mi zgorszeniem. Miłość Jego przebacza najstraszniejsze zniewagi i okrucieństwa wrogom swoim, tak że na krzyżu zawołał: „Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą co czynią“; ale równocześnie miłość Jego nieprzejednana i nieustępliwa, tak, że na te same usta, które przebaczają z wyżyn krzyża, wychodzi straszliwe: biada! ciśnięte zarówno w oczy Jego przeciwnikom i wrogom, jak nawet sprzyjającym Mu, ale obojętnym miastom Kafarnaum, Betsaidzie i Korozaim.

A kiedy Jezus na odchodnem z ziemi ujmie w jedną syntezę zadanie życia swego, to jeszcze je przedstawi w znaku boju i walki, gdy w mowie pożegnalnej odezwie się do uczniów swoich: „Ufajcie, jam zwyciężył świat“

Jest więc naprzemian Chrystus cichy, i jak wulkan płonący; jest On pokorny, ale jak poeta mówi, wrogim wrogi; przebaczający i nieustępliwy, miłujący i surowy; jest On siewcą ziarna, ale i bojownikiem; pasterzem i mocarzem, sługą ludzkości, ale jej potężnym Panem i Królem.

Jest Jego Królestwo mocą wewnętrzną i przyrównuje je Jezus w swoich parabolach do ziarna, które rośnie i wschodzi w głębinach dusz, na wzór ziarna wsianego przez siewcę na rolę ziemi; ale odtwarza Jezus charakter swego Królestwa w znaku zapasów i walk, a wtedy wyraźnie już mówi, że „nie przyszedł pokój puszczać na ziemię, ale miecz“ (Mat. 10, 34).

A więc przedstawia Jezus charakter swojego Królestwa w samym symbolu walki i zapasów, bo takim symbolem jest miecz. A chociaż pragnie Jezus wszystko i wszystkich połączyć, to jednak oświadcza równocześnie, że On to na ziemię sprowadzi rozdziały i przedziały, które sięgną aż do najgłębszych tajników serc, aż do najdroższych jego uczuć. Prawem, jakie rządzi w Królestwie Jego i duchem, jakiem je ożywia, jest naprzemian skupienie i rozdział, pokój i walka, życie ukryte i wstrząsające zapasy na ziemi z samemi mocami piekieł.

Bo kiedy Jezus sięgnie w przyszłe dzieje Królestwa Bożego na ziemi, kiedy je ujmie w jednym obrazie i w nim przedstawi dzieje wszystkich pokoleń, aż do końca świata, to znowu ten obraz przedstawi jedną tylko historję walk i zapasów: bo mówi Jezus o Królestwie swojem, o Kościele swoim, że „bramy piekieł nie przemogą go“, a więc walczyć z Nim będą, tak jak Kościół Jego przeciwko nim boje zwycięskie staczać będzie.

Lecz Jezus sam w życiu swem pozostawia przykład takich bojów i walk i zapasów o Królestwo Boże.

Życie Jego, od pierwszego publicznego występu aż do Golgoty, jest jedną przeciągłą walką z faryzeuszami i z Synagogą. Uderzają i godzą w Niego zatrute strzały oszczerstw, szkalowań, zarzutów Jego wrogów. Jezus nie ustąpi na chwilę z pola walki, ale, jak to Ewangelja wykazuje w wielu scenach, każdy godzący pocisk weń odeprze i obronę swej nauki, jak i swej osoby przed zarzutami zwycięsko przeprowadzi. Od obrony zaś i analogji życia swego i nauki przejdzie do ataku na wrogów swoich, walczy i ściera się z nimi, godzi w ich systemy fałszywe i kruszy je, odkrywa ich przewrotność i obłudę, ciska na nich swe surowe sądy i wyroki.

Ośrodkiem zaś walk tych i zapasów jest spór zasadniczy, a spór wiekuisty o mesjańsko ziemskie i nadziemskie. Mesjańskwo, jakie narzucić usiłują Faryzeusze Chrystusowi, to kult ziemskości, to kult władzy i ziemskiej potęgi, wyzbyty zupełnie z pierwiastków moralnych i duchowych. Mesjaństwo zaś, jakie Chrystus im przedstawia, to moc nadziemska, która płynie z wiary w Niego, to moc ducha, która się przeciwstawia zwycięsko ślepej sile nawet wówczas, kiedy przemocą zgwałcona przegrywa. Jest więc to walka pomiędzy Chrystusem i Jego Duchem a Antychrystem.

Do tych bojów i walk wzywa Jezus wyznawców swoich jeszcze za życia swego na ziemi i stawia je za warunek nieodzowny wejścia do Królestwa Bożego, a pozostawia wielki program bojów o Królestwo Boże w spuściźnie swojemu Kościołowi, stuleciom i narodom.

„Królestwo Boże gwałt cierpi, a gwałtownicy porywają je“ (Mat. 11, 12). Słowa te odnosi Jezus przedewszystkiem do stosunków ówczesnych, ale mają one przystosowanie ogólne.

Dumna Synagoga, zamiast otwierać, zamyka przed wiernymi oddrzwia Królestwa Bożego. Nie chce wpuścić tam nikogo, a sama do Królestwa Bożego zwiastowanego przez Chrystusa wejść nie chce. I dlatego, kto pragnie pójść za wezwaniem Chrystusowem, ten musi gwałtem odeprzeć wzbraniającą mu wstępu Synagogę, musi się narazić na jej gniew i prześladowanie, musi wejść w zapasy duchowe z jej oporem i przez gwałt wedrzeć się do sanktuarjum Królestwa Bożego. Ale po wszystkie czasy Królestwo Boże gwałt cierpi.

Bronić będą wstępu do Królestwa Bożego czciciele złotego cielca, bo w samolubnym kulcie złota są oni zawsze zaskoczeni przez „biada!“ Chrystusowe, rzucone na samolubnych egoistów i nagromadzoną przez nich mamonę niesprawiedliwości i przekreśleniem praw sumienia i miłości. Będą oni się gorszyć Chrystusem, gdy On się ujmie za małymi i maluczkimi i pokrzywdzonymi, tak jak się ongi gorszyli Faryzeusze, wołając z urazą, iż Jezus z celnikami i grzesznikami przestaje.

Ale gorszyć się będą z Ewangelji także masy ludu podniecone agitacją nienawiści przeciwko tym, co posiadają, a szukające na ziemi tylko obiecywanego im przez agitację raju. Tak się gorszyły ongi z Jezusa masy ludu galilejskiego, zrazu porwane ku niemu Jego słowem i Jego cudami, ale potem zawiedzione na Nim i rozczarowane, gdy Jezus nie chciał spełnić ich marzeń o Królestwie ziemskiem, a wzywał je do wejścia i posiadania Królestwa Bożego na ziemi.

Ale i możni tego świata i władcy jego buntują się przeciw Chrystusowi i spiskują przeciwko Niemu i Królestwu Jego. Bo opierają swą władzę o przemoc i siłę, a nie o wiekuiste prawo, bo pragną rządzić w samowoli, a nie w sprawiedliwości. Bo chcą swym poddanym przez despotyzm panować, a nie, jak tego Jezus żądał, im służyć. Stąd nie chcą oni uznać Króla Chrystusa nad sobą i walczą z Królestwem Jego na ziemi, radziby wszelki ślad Jego Królestwa zniszczyć i zatrzeć, ażeby nigdy nie byli zagrożeni przez protest sumienia, jakiego rzecznikiem jest Królestwo Boże na ziemi.

Oto dlaczego Królestwo Boże zawsze na ziemi gwałt cierpi i cierpieć będzie. Oto dlaczego Chrystus uczniom swym zapowiadał, iż będą prześladowanie cierpieć dla imienia Jego. Oto dlaczego za warunek, by posiąść Królestwo, Jezus przykazuje stać się synom Królestwa gwałtownikami.

Walki, które mają swe korzenie tak głęboko idące w duszę, są zawsze nie-

przejednane i najcięższe, a jeżeliby odpowiedzią na wydane walki synom Królestwa była po stronie ich bierność, apatja, obojętność i ustępliwość, wtedy Królestwo Boże wszędzie tam zniesione być musi.

I Kościół na ziemi jest w pełnem tego słowa znaczeniu ecclesia militans, Kościołem wojującym, poczętym z wnętrzności jego twórcy, którego nazwać można: Christus Militans.

Srebrny Jubileusz Chóru Kościelnego Tow. Śpiewu „Moniuszko“.

Śpiew, to najszlachetniejszy objaw poruszania duszy — śpiewanie — naszem szczęściem i potęgą — to nasz przywilej wyłączny, który w ogromie ludzkości łączy i jednostki i plemiona.

Do zawodzenia, narzekania, nucenia czy śpiewania nieprzepartą siłą zniewala nas nasz ustrój psychiczny, który wydobywa nam z piersi dźwięki niepowszednie, niezwykłe i łączy w zastępy miłośników pieśni.

Śpiew jest udziałem śmiertelnych — ale i wyzwolone duchy doskonałe nie innym ,tylko tym samym sposobem wielbią Stwórcę wszechrzeczy — i chóry anielskie pieniami oddają pokłon i hołd Panu zastępów. Tylko duchy upadłe — potępione — śpiewu nie znają.

Śpiewamy, bo ufamy niezłomnie, iż pieśni naszej błogosławi Królowa nieba i ziemi o której wstawienie przez tak liczne wieki praojcowie nasi potężnym chórem wołali „Bogu Rodzica“.

Dwadzieściapięć lat upływa w bieżącym miesiącu od chwili, gdy w Bydgoszczy, tej ówczesnej twierdzy hakatystów kilku zacnych obywateli z śp. dh. Zaparuchą na czele postanowiło założyć Tow. Śpiewu „Moniuszko“. Upływa dwadzieściapięć lat pracy zbożnej i kulturalnej nietylko nad ugruntowaniem idei śpiewaczej, lecz równocześnie 20 lat intensywnej pracy dla chwały Bożej, dobra Kościoła św. i dla pożytku parafjan. Od czasu powstania naszej przepięknej świątyni i odprawienia w niej pierwszej Mszy św. t. j. w roku 1913 członkowie towarzystwa po całodziennej i mozolnej pracy nie żałowali czasu i trudu, żeby wspólnie z swoim dyrygentem przygotować sumiennie śpiew na każdą niedzielę i święto a w szczególności na uroczystości tak kościelne jak i parafjalne. Za tę pracę chóru należy się od parafji uznanie i wdzięczność. Uznał to nasz czcigodny Ks. Proboszcz i przyjął łaskawie protektorat nad naszą uroczystością jubileuszową. Tak samo ufamy, że wszyscy parafjanie naszemu chórowi kościelnemu okażą życzliwość i **jak najliczniej przybędą na koncert dnia 21 września 1933, który towarzystwo urządza w Resursie Kupieckiej,** przy ul. Jagiellońskiej — dla upamiętnienia swego jubileuszu i złożenia hołdu pieśni kościelnej i pieśni polskiej.

Chór pod batutą zasłużonego dyrygenta p. Masłowskiego wykona p. in. wspaniały poemat muzyczny Stanisława Moniuszki, wielkiego twórcy polskiej narodowej opery i licznych utworów kościelnych, pad tytułem **„Sonety Krymskie“.**

Z przebiegu prób sądzić można, że ta niezwykła audycja będzie istotnie prawdziwie artystycznym koncertem, który powinien ściągnąć w dniu **21 września br.** do Resursy Kupieckiej“ tłumy parafjan i muzykalnej pbliczności, a to temwięcej, iż **towarzystwo przeznacza czysty zysk z tej imprezy na budowę Parafjalnego Domu Katolickiego.**

Pomimo wielkich kosztów zarząd i komitet ustalił bardzo niskie ceny miejsc, aby temsamem dać możność szerszym warstwom społeczeństwa na udział i nabycie biletów, **które już nabyć można u członków towarzystwa, oraz zamawiać telefonicznie pod nr. 989.**

PROGRAM UROCZYSTOŚCI:

Czwartek, dnia 21-go września br.

Godz. 7,00 Msza św. za zmarłych członków towarzystwa;
godz. 20,00 Koncert wykonany przez tow. z współudziałem orkiestry symfonicznej:
Sonety Krymskie — St. Moniuszko,
Modlitwa — F. Masłowski,
Alleluja — Haendel.

Niedziela, dnia 14-go września br.:

Godz. 9,15 Zbiórka towarzystw w ogrodzie Patzera;
godz. 9,40 Wymarsz do kościoła Św. Trójcy
godz. 10,00 **Uroczyste nabożeństwo** (podczas sumy śpiewa chór kościelny Sw. Wojciecha pod dyr. p. Mulorza;
godz. 11,30 Wymarsz z kościoła do pomnika Najśw. Serca P. Jezusa i do Resursy Kupieckiej;
godz. 12,00 Uroczyste posiedzenie jubileuszowe;
godz. 13,00 Wspólny obiad;
godz. 14,30 Koncert w ogrodzie Resursy Kupieckiej;
godz. 16,00 Występ chórów;
godz. 19,00 Zabawa taneczna w sali.

Dotyczy naszego cmentarza parafjalnego św. Trójcy.

Podajemy do wiadomości, że z dniem 18 bm. otwieramy nasz cmentarz parafjalny Św. Trójcy przy ul. Jary. Z dniem tym chować będziemy wszystkich naszych zmarłych parafjan na tymże cmentarzu.

Termin uroczystego poświęcenia naszego nowego cmentarza parafjalnego św. Trójcy podam ypóźniej.

Kaplica cmentarna jest już na ukończeniu. Wykonują się jeszcze prace wewnętrzne. Kaplica zastosowana jest w rozmiarach swoich do cmentarza i architektura kaplicy ujęta w stylu umiarkowanie nowoczesnym odznacza się prostotą i harmonją linij. Mała dołączona zakrystja daje kaplicy cmentarnej wygląd małego kościółka. To też kaplica cmentarna ogólnie się podoba i tworzy prawdziwą ozdobę naszego cmentarza św. Trójcy. Prace budowlane wykonuje znane przedsiębiorstwo budowlane p. Juljana Jarockiego, naszego parafjanina.

Obecnie przystępujemy do postawienia krzyża cmentarnego. Krzyż 8 mtr. wysoki będzie wykonany ze sztucznego kamienia. Będzie to prawdziwie monumentalny krzyż, a funduje go Dyrekcja Ogrodów Miejskich.

Ks. Proboszcz.

Z Komitetu Budowy Domu Katolickiego.

Ostatnie zebranie **Komitetu Budowy Domu Katolickiego** odbyło się w obecności **Ks. Borzycha, Ks. Majchrzaka, członków zarządu i zarządów wszystkich organizacyj parafjalnych w czwartek 7 września b. r. w salce parafjalnej.** Zebranie zagaił punktualnie o godz. 19,30 **prezes p. Lisewski.**

Po odczytaniu przez **sekretarza p. Klutha** protokółu z ostatniego zebrania Komitetu przystąpiono do **komunikatów.**

Staraniem Komitetu Budowy Domu Katolickiego odbędą się **1 października br. na stadjonie miejskim wyścigi motocyklowe,** które organizuje miejscowy klub motocyklowy. **50 proc. dochodu** przeznacza się na **budowę Domu Katolickiego.** Sprzedażą **biletów** zajmują się **wszystkie zarządy** naszych organizacyj parafjalnych, O bliższych szczegółach powiadomi się niebawem parafjan. Mając na względzie szlachetny cel, w jakim urządza się powyższą niebywałą dotychczas imprezę, jesteśmy pewni, że zawsze chętni i ofiarni członkowie naszych organizacyj parafjalnych jak i wszyscy parafjanie podążą w dniu **1 października na stadjon miejski,** by w ten sposób przyczynić się do **zrealizowania naszych wzniosłych poczynań.**

Pozatem zwraca się organizacjom i sekcjom **ponownie uwagę,** aby zarządy **w myśl uchwały Komitetu** zbierały na zebraniach plenarnych **dobrowolne ofiary** na budowę **Domu Katolickiego** i **50 proc. dochodu z odbytych imprez przekazały Komitetowi.** W najbliższym czasie wręczy się każdej organizacji **skarbonkę z napisem: składka na budowę Domu Katolickiego.**

Nasz chór kościelny **„Moniuszko“** urządza z okazji **25-lecia swego istnienia 21. b. m. w Resursie Kupieckiej wielki koncert wokalno-instrumentalny** z urozmaiconym programem. Na całość programu złożą się **„Modlitwa“ — Fr. Masłowskiego i „Sonety Krymskie“, arcydzieło Adama Mickiewicza i Stanisława Moniuszki oraz „Alleluja“ Haendla.** Dalsze szczegóły w afiszach. Zysk z imprezy jest przeznaczony na **budowę Domu Katolickiego. Powyższa impreza naszego chóru kościelnego zasługuje w całej pełni na poparcie.**

...th.

Cała Bydgoszcz

a szczególnie parafja Św. Trójcy

gotuje się, aby zobaczyć

Wielkie Wyścigi Motocyklowe

w dniu 1 października br. na Stadjonie Miejskim. Czynione są już wielkie przygotowania ze strony Komitetu Budowy Domu Katolickiego, który wspólnie ze wszystkiemi organizacjami parafjalnemi organizuje powyższą imprezę.

Ponieważ czysty dochód przeznaczony jest na budowę Domu Katolickiego, wobec tego prosimy Szanownych Parafjan o tłumne przybycie, by w ten sposób poparli zbożne dzieło budowy Domu Katolickiego.

Bliższe szczegóły podamy jeszcze w następnym numerze „Tygodnika Kościelnego“.

Za Komitet:
Ksiądz Proboszcz - Protektor.

Wycieczka do Fordonu

Tow. Kobiet Kat. „Jutrzenka“. urządza we wtorek, dnia 19 września wycieczkę autobusami do Fordonu, gdzie zwiedzać będzie więzienie karne dla kobiet. Wyjazd nastąpi o godz. 10 przed poł, z przed kościoła Św. Trójcy. Koszta podróży w obie strony wynoszą 1 zł. Zgłaszać się można u p. prezeski Baumowej, Plac Poznański nr. 10.

Komunikat S. M. P. „Promyk“.

S. M. P. „Promyk“ urządza w niedzielę, 17 września **wycieczkę do Pakości** na odpust Podwyższenia Krzyża św.

Podróż w obie strony 2,— zł. Druchny winny się zgłosić i zapłacić do dnia 14-go września w Ognisku.

Parafjalna Akcja Katolicka.

Zebranie miesięczne odbędzie w poniedziałek, 18 bm., o godz. 19,30 w Ognisku Parafjalnem.

Na to zebranie zaprasza się delegowanych wszystkich organizacyj parafjalnych.

Podziękowanie.

Pp. M. Buzalscy ofiarowali piękną komżę do kościoła. Pani N. N. ofiarowała 20 m. płótna na komżę.

Ofiarodawcom składam serdeczne Bóg zapłać.

Do ofiarowanego płótna potrzeba jeszcze 6 razy po 4 m. koronki na 6 komży. Możeby która z ofiarnych parafjanek ofiarowała potrzebne koronki. Odnośne ofiarodawczynie zechcą się zgłosić u S. S. Elżbietanek na Okolu.

Ks. Proboszcz.

Ogłoszenia Parafjalne.

Suche dni z postem ścisłym przypadają w środę, piątek i w sobotę.

* *

Msze św. odprawią się za zmarłych członków:
Żyw. Różańca Matek — w piątek o g. 7,45.
Żyw. Różańca Ojców — w piątek o g. 8.30.
Żyw. Różańca Panien — w środę o g. 7,00.
III. Zakonu — w środę o g. 7,45.

Porządek nabożeństw.

17. 9. XV. Niedziela po Ziel. Świątkach. Ewang. św. zap. u św. Łukasza 7, 11 — 18.
Godz. 7,00 Msza św. czytana z godzinkami i kazaniem.
Godz. 8,00 Msza św. czytana z przeczytaniem ewangelji św.
Godz. 9,00 Msza św. śpiewana z kazaniem dla dzieci.
Godz. 10,15 Suma z kazaniem i procesją.
Godz. 12,00 Msza św. czytana.
Godz. 14,00 Chrzty i wywody.
Godz. 15,00 Nieszpory z różańcem.
W dni powszednie Msze św. o godz. 6,15, 7,00, 7,45 i 8,30.
Wywody i chrzty codziennie o godzinie 8, (zgłosić się w zakrystji).
Okazja do spowiedzi św. codziennie od godziny 6,30.

19. 9. Wtorek.
Godz. 7,00 Wotywa do św. Antoniego.

21. 9. Czwartek.
Uroczystość kościelna św. Mateusza ap. i ewang.
Godz. 8,30 Msza św. z wystawieniem Najśw. Sakramentu i procesją.

23. 9. Sobota.
Godz. 8,30 Wotywa z litanją do M. Boskiej

24. 9. XVI. Niedziela po Ziel. Świątkach.
Porządek nabożeństw jak zwykle.

Zebrania bractw i towarzystw

16. 9. Sobota.
Żywy Różaniec Panien. Spowiedź miesięczna, nazajutrz wspólna Komunja św. pod sztandarem.

17. 9. Niedziela.
Żywy Różaniec Ojców. Na sumie asystuje róża 25.
Żywy Różaniec Panien. Zebr. po nieszp

18. 9. Poniedziałek.
S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu III. oddz. st. i IV. oddz. młod. o godz. 19.

19. 9. Wtorek.
Stow. Dziecięctwa Pana Jezusa. Zebr. o godz. 16 w Domu Katol. na Wilczaku.
S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu V. oddz. st. o godz. 19.
S. M. P. „Gwiazda“. Zebr. zarządu o godzinie 19

20. 9. Środa.
S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu I. oddz. st. i I. oddz. młod. o godz. 19.
Żywy Różaniec Panien. Lekcja śpiewu Panien Różańcowych w środę. 20 bm., o godz. 19 w Ognisku Parafjalnem.
S. M. P. „Gwiazda“. Zebr. plenarne o godzinie 19,30 w salce parafjalnej.

21. 9. Czwartek.
S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu II. oddz. mł. o godz. 19.

22. 9. Piątek.
S. M. P. „Promyk“. Zbiórka zastępu IV. oddz. st. o godz. 19.

24. 9. Niedziela.
Żywy Różaniec Ojców. Na sumie asyst. róża 26.
Żywy Różaniec Matek. Zebr. po nieszp.
Tow. Robotników. Zebr. o godz. 16,30 w Domu Katolickim na Wilczaku.

Łańcuszek ofiar na Dom Katol.

P. Józef Maciejewski 10,— zł. i wzywa do dalszego kontynuowania łańcuszka pp. Franciszka Saffiana, kupca, Siemieradzkiego 1 i Stefana Garczyńskiego, Śląska. P. Kazimierz Kujawski 5,— zł. i wzywa p. Dziatkiewicza, ul. Szubińska 3. P. Mecenas dr. Łasiński 5,— zł. prosząc o dalsze ofiary ks. prefekta Hanelta, ul. Sienkiewicza 18 i p. sędziego Linettey'a, ul. Św. Trójcy 26.

* * *

Żywy Różaniec Ojców 20,— zł.; S. M. P. „Promyk“ 2,— zł.; p. Wilczyńska 5,— zł.

Chrzty.

Stopiński Tadeusz, Łokietka 3;
Jagiełło Sabina, Graniczna 13;
Lubko Edwin, Chełmińska 14;
Jendryczka Eugenjusz, Ciepła 1;
Wojtak Romuald, Chwytowo 5;
Krysztoforski Roman, Ułańska 8;
Zdunek Danuta, Grudziądzka 9;
Nagel Jadwiga, Grudziądzka 9;
Wieczór Krystyna, Na Wzgórzu 11.

Ktoby znał rodzinę, w której przez niedbalstwo lub złą wolę znajduje się dziecko nieochrzone powinien o tem donieść do kancelarji parafjalnej.

Nakładem kancelarji kościoła św. Trójcy w Bydgoszczy — Tłoczono w Drukarni Pawłowskiego, Bydgoszcz ul. Marsz. Focha 18. Tel. 352